

๗๗ แม่ชอบฆ่าสัตว์ทำอาหาร

คุณแม่เป็นคนเจ้าอารมณ์ ขี้โมโห ชอบทานอาหารที่ต้องฆ่าสัตว์สดๆ จึงจะอร่อย ลูกพยายามบอกให้ท่านเลิกเบียดเบียนชีวิตสัตว์ที่มาทำอาหาร แต่คุณแม่บอกว่า มันเกิดมาเป็นอาหาร เราฆ่ามันไม่บาปหรอก

ปัจจุบันคุณแม่ป่วยด้วยโรค ๙ อย่าง ตั้งแต่ปวดขา ปวดต้นคอ เบาหวาน ความดัน โรคหัวใจ ฯลฯ และเคยประสบอุบัติเหตุบาดเจ็บสาหัส แต่รอดตายมาได้ ลูกบอกว่า โรคเหล่านี้อาจเกิดจากกรรมปาณาติบาต แต่คุณแม่บอกว่า หลวงพ่อไม่ฆ่าสัตว์แต่ทำไมยังปวดขา ลูกจะทำอย่างไร จึงจะให้คุณแม่มีความคิดที่ถูกต้อง

คุณแม่ของลูกเคยเกิดอยู่ในสังคมเช่นไร จึงมีความเชื่อผิดๆ ว่า ฆ่าสัตว์ทำอาหารไม่บาป ที่คุณแม่บอกว่า หลวงพ่อไม่ฆ่าสัตว์ แต่ทำไม

ยังปวดขา ลูกควรจะตอบท่านอย่างไร และ
ทำอย่างไรจึงจะแก้ไขให้คุณแม่มีความเชื่อ
ที่ถูกต้องคะ

คุณครูแม่ใหญ่

คุณแม่ของลูกเคยเกิดในสังคมที่ไม่ได้ฟัง
ธรรม ไม่ได้ศึกษาธรรม ไม่ได้สนทนาธรรมกับ
บัณฑิต จึงขาดปัญญา มีความเชื่อผิดๆ ที่ว่า
ฆ่าสัตว์ทำอาหารแล้วไม่บาป เพราะไม่ได้
ศึกษา ก็คิดเอง ว่าเอง เออเอง โม่เมเอง

ดังนั้น ลูกควรบอกคุณแม่ว่า ใครทำกรรม
ใดไว้ ดีหรือชั่วก็ตาม ตนจักต้องรับผลของกรรม
นั้น ปลูกถั่วก็ต้องเป็นถั่ว ปลูกงาก็ต้องเป็นงา
ปลูกถั่วจะเป็นงาไม่ได้ ปลูกงาเป็นถั่วไม่ได้
ยกเว้นคนตาถั่ว มองเห็นถั่วเป็นงา งาเป็นถั่ว

ต่างคนต่างก็มีกรรมเป็นของตน บางอย่าง
ก็ไม่สมกับกรรมในปัจจุบัน แต่สมกับกรรม

ในอดีต คือ การกระทำในปัจจุบันดี แต่ในอดีต
ดำเนินชีวิตผิดพลาด และกรรมในอดีตมาส่ง
ผลก่อน เหมือนอย่างหลวงพ่อกเองไม่ใช่ปวดชา
เพราะกรรมปัจจุบัน แต่เป็นเพราะกรรมใน
อดีตชาติ

ถ้าคุณแม่ของลูกยังฆ่าสัตว์ ต่อไปในชาติ
เบื้องหน้าก็จะมีอายุขัยสั้น มีโรคภัยไข้เจ็บมาก
ให้บอกท่านว่า เลิกเถอะแม่ เลิกเถอะ ไม่คุ้ม
กับวิบากที่จะส่งต่อไปในอนาคต เลิกนะแม่นะ
ไปบอกท่านด้วยความรักและปรารถนาดี

๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐